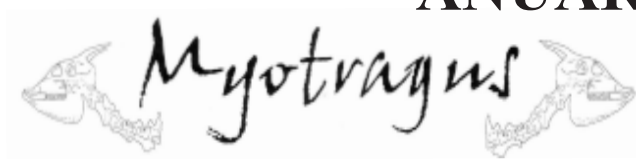

Institut Guillem Colom Casanovas

ANUARI 2006-2007

4

Sóller

ISBN Myotragnus n° 4

IESGCC 2006-2007

MYOTRAGUS 06/07

<http://www.cuinant.com/institut.htm> - <http://www.weib.caib.es/>

IES GUILLEM COLOM CASASNOVAS 06-07

Han col·laborat en aquest Myotragus: Cati Mas, Lluís Baeza, Enrique Rodríguez, Vicenç Pérez, Rosa Servera, Loli Fernández, Toni Nigorra, Juan Antonio Fernández, Ixchel Lochman, Dzohara Mancebo, Xavier Rushlau, Margalida Font, Lidia Mª Galdó, Maria Martínez, Elías Herrera, Tomeu Canals, Lluís Borràs, Alumnes de l'optativa d'energies renovables. **Agraïments:** Sra Rosa Maria Colom i Bernat, Sra. Catalina Estela. **Cordinador projecte myotragus:** Juan Antonio Fernández Vila.

*Nota de la redacció: hem intentat fotografiar a tothom, així com hem intentat escriure i trasmetre de la millor forma, tot allò que pensam. Des d'aquí demanam disculpes per les errades que trobareu, per les persones que no surten a les fotografies i per tot allò que s'ens ha passat. Sempre intentam fer-ho el millor possible. Tradicionalment les errades a la premsa s'atribueixen a uns éssers màgics i "polissons" que viuen a les redaccions.
Bon estiu.*

ELOGI DE LA PARAULA

“Això era i no era un cavaller rodamón, savi i somniador de la terra, que trescava pobles i ciutats, viles, boscanes i riberes amb l’afany de desentranyellar els enigmes de l’ocult. Un dia, albirà dins d’un grandios jardí selvàtic una dona dormida i delicada que semblava de cera. “Qui sou senyora i què féu en un lloc tan ple de caverne?” li preguntà corprès pel seu posat de desconhort, isolament i abandó. “Servo el sepulcre on descansen les meves despulles.” respongué la dona en un murmurí. L’home s’extremí a desgrat. “Com podeu romandre viva i enterrada a l’hora? Sou un fantasma? Una aparició? Una deessa?” “Em deien Llengua Catalana” respongué la dona d’ulls d’or molt trista. “Aquest era el meu nom de quan vivia... però ha passat tant de temps... De mi només en queden ombres, cendres i pàgines en blanc” “Per què parlau en passat? On són les paraules que configuren el vostre valuós patrimoni?” inquirí el viatger atònit i esbalaït. “S’han anat perdent per via de l’oblit. Primer ho feren les més genuïnes, les més antigues, les més fràgils... A mida que ningú no les feia servir s’esborraven de la memòria. Quan es desdibuixà la darrera, el Gran Llibre que les contenia totes quedà en blanc. i la meua Veü - aquella veü que deien que tenia tan sonora i bella, s’apagà per a sempre...”

No m’he pogut estar de carregar les tintes en aquesta al·legoria que sortosament i ara per ara, sembla ben allunyada de la realitat. Les Belles Lletres Catalanes, el llegat sublim que hem rebut de Ramon Llull, d’Ausiàs March, d’Alcover i de Costa; les nostres entranyables rondalles, el diccionari Alcover-Moll, roman viu i intacte a les pàgines corresponents sense que cap mot hagi perdut la pàtina que li imprimiren el seus respectius creadors. Però alerta perquè la força del llenguatge oral se’ns va perdent pel camí de la vida i de les circumstàncies adverses. Quan els alumnes d’aquest Institut tinguin setanta anys el sistema lingüístic pot haver sofert erosions fonamentals impossibles de refer.

Cada vegada que substituïm un element de la nostra parla ancestral per un altre de més fàcil, més entenedor o per un barbarisme, el nostre codi lingüístic, l’estil que ens correspon per haver nascut en un lloc determinat, d’una cultura determinada, d’uns pares determinats, queda minvat, empobrit i discapacitat. La Llengua Catalana no és morta, com la dama de la meua història i tanmateix... Qui entre els al·lots i al·lotes d’ESO i batxillerat sap quan era l’any “tirurany”? Qui sap qué vol dir: “estar copiu”, “ferit de l’ala”, “endavant ses atxes”, “baluerna”, “escometre”, “ara surt l’ofici!”, “agafar-se a l’emblanquinat”, “compassol”, “li envelá”, “barcella”, “estar a l’estaqueta”, “de pinyol vermell”, “arrambar-se”, “enflocar”?

Un professor d’Universitat ja s’expressa amb el registre culte i se suposa que protegeix l’idioma igual que ho farà un escriptor o un estudiós. Però la llengua de la pagesia, la dels pescadors i mariners, la de cada ofici, la llengua autèntica del poble, té menys possibilitats de sobreviure enfront de les agressions idiomàtiques que són infinites.

Jo us voldria convidar a enamorar-vos de paraules d’una sonoritat exquisida, de dites, girs, locucions i formes de reforç que són un luxe i que hem de servir amb tota la seva puresa: “ploure damunt banyat, pellucar, banyariquer, destriar, sestadors, surat de pinyolí, manades fetes, sullà, balanguera” La Balanguera que endevina el futur, fila que fila, sí que ho sap que prest o tard ens arravataran la filosa si entre tots no hi posam remei !

Rosa-Mª Colom i Bernat

P
R
I
M
E
R
D
,
E
S
O

matic,
en les
s mans

P
R
I
M
E
R
D
,
E
S
O

S
E
G
O
N

D
,
E
S
O

A

B

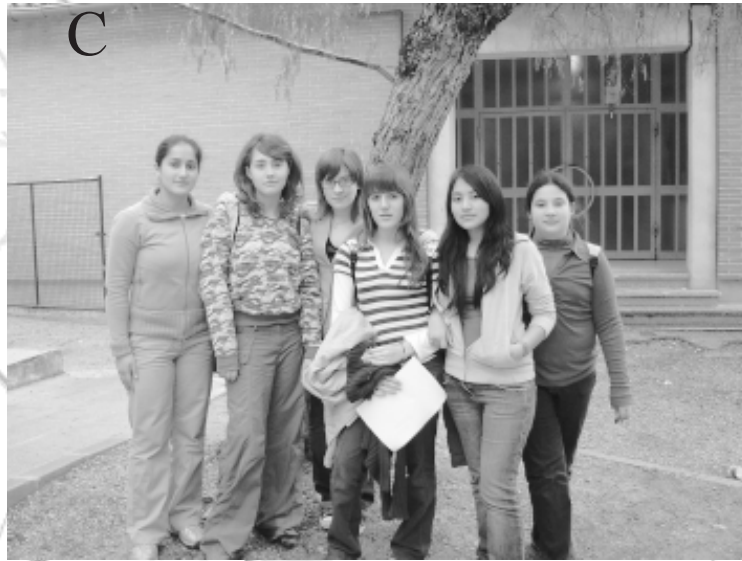
S
E
G
O
N

D
,
E
S
O

T
E
R
C
E
R

D
,
E
S
O

àtic,
n les
mans

T
E
R
C
E
R
D
,
E
S
O

Myotragus

Q
U
A
R
T

D
,
E
S
O

A

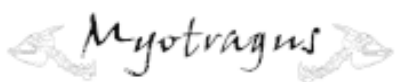
B

Q
U
A
R
T
D
,
E
S
O

F
O
R
M
A
C
I
Ó
N
A
L

ANUARI 2006-2007

nàtic,
en les
es mans

Cuina i pastisseria. Grau Mitjà.
Gestió Administrativa. Grau Mitjà.

climàtic,
tà en les
teves mans

T. Agropecuari

T
A
L
L
E
R
S

PALIC

Junta directiva. Associació d'alumnes

I
N
I
C
I
A
C
I
Ó

tic,
les
mans

Restaurant i bar

P
R
O
F
E
S
S
I
O
N
A
L

Operaris de vivers i jardins

**B
A
T
X
I
L
L
E
R
A
T**

Primer A

Primer B

Segon A

Segon B

B
A
T
X
I
L
L
E
R
A
T

Comença en aquest Myotragus núm. 4 una secció capgirada, en una pàgina fora de lloc, igual que el seu contingut. Un contingut capgirat, descol·locat, fora de lloc. Un contingut que és on no hauria d'ésser. En definitiva comença en aquest Myotragus núm. 4 una secció crítica, un espai per a reflectir queixes, suggeriments i tot allò que creguen CAPGIRAT.

En aquesta primera SECCIO CAPGIRADA, ens farem ressó de la necessitat urgent de la "bona mà de metge" que ha de menester el nostre centre: escala d'emergència, portes i rajoles, duxtes, espais esportius, cuina i tants d'altres espais que, ja sigui pel pas dels anys, o per l'acció de "graciosos" i "graciosos" que els fan malbé, clamen al cel una urgent actuació.

Sabem que l'equip directiu, l'AMPA, el claure, el consell escolar i els alumnes fan la seva feina per a aconseguir totes aquestes millores, per ventura amb l'inici de la SECCIO CAPGIRADA, aportarem el nostre granet d'arena a la possible sol·lució de la problemàtica.

I com que "el moviment es demostra caminant", aquí teniu unes fotografies que mai no ens agradaria veure al Myotragus.

Redacció revista.

Els batxillers i els seus viatges. Per Ixchel L.

Durant aquest trimestre els batxillers han fet dos viatges: els de primer a Madrid i els de segon a Itàlia.

Els de primer varen anar a Madrid, i tot i que era un viatge educo-recreatiu; al final, va ser un viatge que va servir perquè els alumnes coneguessin els professors fora de l'horari escolar i al revés.

Va ser un viatge de quatre dies: el primer dia (després de despertar-se a les 4 del matí) varem visitar la ruta "literària Madrid del Siglo de Oro", després de dinar a la Porta del Sol, es dirigiren al complex residencial i, quan tingueren les coses preparades, es dirigiren al Museu Thyssen. Per acabar el dia, varen anar a veure el musical "Los Productores".

El segon dia varen passar-lo a Alcalá de Henares; i a la nit varen passar unes hores al centre comercial

"Chanadú", on varen gaudir de les activitats del recinte, varen practicar esquí, jugar a "bitlles", minigolf, cars...o simplement varen passejar pels diversos pubs o sales de jocs.

El tercer dia fou el més "divertit" per a molta gent, ja que varen passar el dia a la Warner Bros, on, els més valents pujaren a totes les atraccions (fins i tot a les muntanyes russes després d'haver-se menjat un tros de pizza molt gran i no vomitar...).

El quart dia varen anar al Reina Sofia (on varen tenir alguns problemes amb el guia...) i a la tarda varen veure el Madrid dels Àustries. Abans d'anar a l'aeroport, es varen aturar a veure el "Santiago Bernabeu".

Els de segon varen anar a Itàlia (Roma) i també gaudiren un meravellós viatge.

Madrid

Itàlia

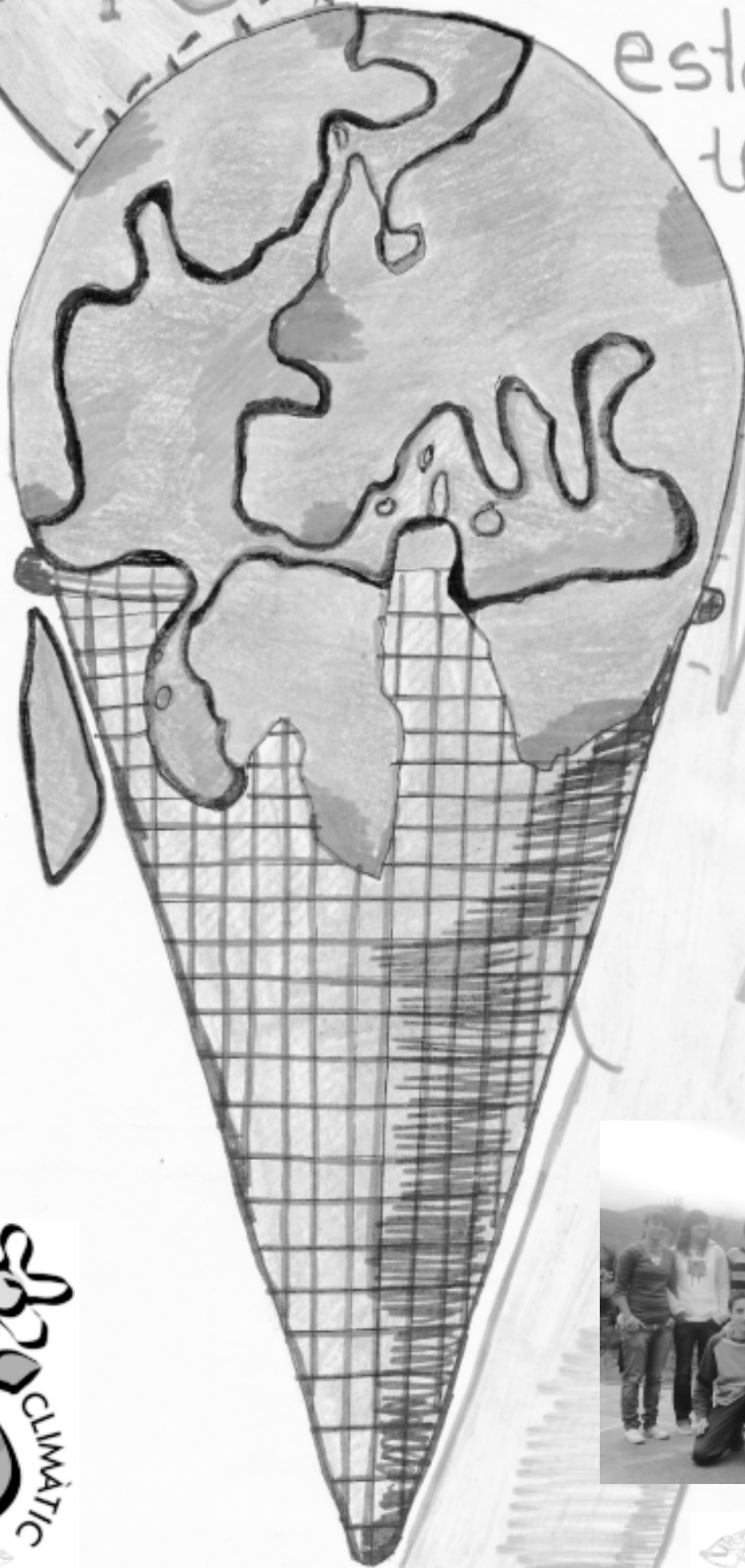

ESPECIAL CANVI CLIMÀTIC

Alumnes d'Energies Renovables i Medi Ambient (3r d'ESO) Coordina: **Enrique Rodríguez**

Dibuix portada "Especial canvi climàtic": Marina Sánchez (3esoB)

al canvi climàtic,
està en les
teves mans

Myotragus

ESPECIAL CANVI CLIMÀTIC

Alumnes d'Energies Renovables i Medi Ambient (3r d'ESO) . Aquest article: Neus Batle.

Coordina: Enrique Rodríguez

EL CANVI CLIMÀTIC AL CINEMA

Tot i que ja fa un parell de dècades que el problema del canvi climàtic forma part de la nostra societat, no ha estat fins fa uns anys que el cinema s'ha decidit a tractar de forma crítica aquest tema. Sí que és veritat que el cine ha abordat des de sempre el tema dels desastres naturals de tot tipus, però no el tema del canvi climàtic. En aquest sentit podem destacar alguns títols relativament recents com *"Twister" (1996)* del director Jan de Bont i protagonitzada per Helent Hunt i Bill Paxton, en la qual es relata la lluita d'un grup de científics, liderats per na Jo (Helent Hunt) i en Bill (Bill Paxton), per ser els primers en conèixer com funciona per dins un tornado. Aprofitaran una situació atmosfèrica especial per tal d'intentar deixar en el recorregut d'un tornado un contenidor amb multitud de petits sensors que permetran conèixer amb detall dades físiques de com es forma i com funciona un tornado. Evidentment, això implicarà tota una sèrie de riscos per als protagonistes.

Un altre títol en què es tracten desastres naturals és la pel·lícula *"La Tormenta Perfecta" (2000)* del director Wolfgang Petersen, la qual està inspirada en un fet real que va succeir a l'Atlàntic Nord a finals d'octubre de 1991. Aquesta cinta narra els darrers dies de la tripulació de l'Andrea Gail, vaixell de pesca capitanejat per Billy Tine (George Clooney), que es va enfonsar enmig d'una de les tempestes més violentes de les darreres dècades. La pel·lícula compta també amb la participació d'altres actors de renom com Mark Wahlberg i Mary Elisabeth Mastrantonio. L'argument gira entorn dels problemes de la tripulació de l'Andrea Gail per obtenir bones captures i solucionar els greus problemes econòmics que tots tenen. A causa de a la necessitat de bones captures, el capità de l'Andrea Gail, una vegada trobada una gran zona de pesca, decideix ignorar la proximitat d'una gran tempesta, decisió que resultarà fatal per a tots els tripulants ja que es veuran enfrontats amb una de les majors tempestes que han afectat l'Atlàntic Nord en la història recent.

Un títol destacable en els darrers anys i que ja tracta de forma directa les possibles conseqüències del canvi climàtic és *"El día de mañana" (2004)* de Roland Emmerich, en la qual es planteja una de les hipòtesis científiques que existeixen segons la qual, la pujada de temperatures i la fusió dels pols podria afectar els corrents de l'Atlàntic Nord i conduir, paradoxalment, a un dràstic descens de les temperatures a Europa i Nord-Amèrica. En

la pel·lícula un grup de científics liderats per Jack Hall (Dennis Quaid) adverteix els dirigents de la possibilitat d'un gran refredament atmosfèric. Evidentment, els grans dirigents no els escoltaran fins que una sèrie de fenòmens climatològics cada vegades més dràstics afectin diferents zones del món: nevades a l'Índia, tempestes de calabruix enorme a Tokio, huracans destructius a Hawaii i una sèrie de devastadors tornados a Los Angeles. Finalment, les grans evacuacions seran inevitables quan les temperatures de tot l'hemisferi nord comencin a caure de forma important, i submergeixin el planeta en un nova Edat Glacial. Les imatges de Nova York devastada per una ona gegant i posteriorment congelada literalment són espectaculars, però no deixen de ser pura ciència ficció.

Per tant, s'ha de dir que tot i que aquesta pel·lícula es basa en una teoria científica, les greus conseqüències i la velocitat en què es desencadenen els esdeveniments estan lluny de poder apropar-se a qualsevol realitat.

Finalment, cal destacar el recent documental *"Una veritat incòmoda" (2006)* del director Davis Guggenheim i presentat per l'ex-vicepresident Al-Gore, pel·lícula que és una dura crítica a la política energètica dels països desenvolupats i que analitza, de forma detallada, les evidències del canvi climàtic i les possibles conseqüències futures. En aquest mateix Myotragus trobareu un article sobre aquest documental. (PÀGINA 39)

ESPECIAL CANVI CLIMÀTIC

Alumnes d'Energies Renovables i Medi Ambient (3r d'ESO) Coordina: *Enrique Rodríguez*

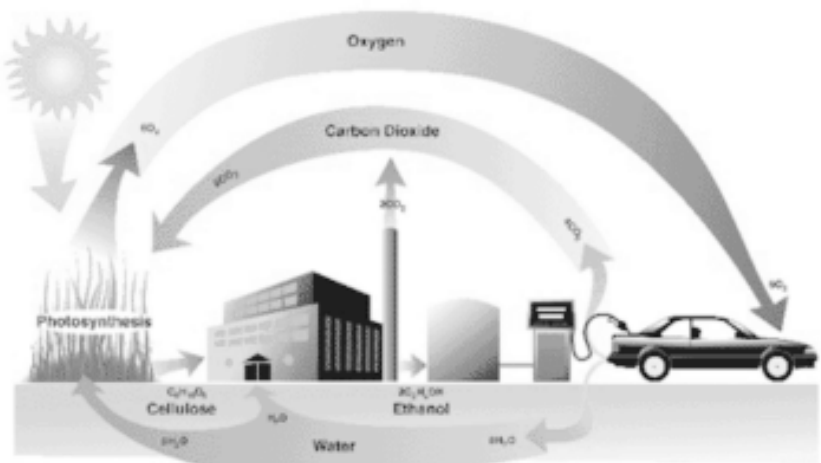
LES EMISSIONS DELS VEHICLES I EL CANVI CLIMÀTIC

Un dels problemes que repercuteix molt en el canvi climàtic són les emissions dels vehicles. Els vehicles alliberen un gas conegut com Diòxid de Carboni (CO_2) que és un dels gasos responsables del canvi climàtic. Aquest gas, juntament amb altres, agafa cada vegada més radiació infraroja i provoca l'anomenat efecte hivernacle.

El 48% de les emissions de CO_2 són causades pel transport. Aquestes xifres es podrien reduir si la gent utilitzés molt més el transport públic, cosa que es fa molt poc en la nostra comunitat autònoma. Actualment, un 50% de la població utilitza el transport privat i tan sols un 37% utilitza el transport públic, fet que es pot comprovar clarament quan viatgem per carretera.

En l'actualitat s'estan cercant solucions per tal de reduir les emissions dels vehicles com, per exemple, la utilització dels bio-combustibles. Els bio-combustibles són combustibles d'origen biològic que es poden obtenir de forma renovable a partir de determinats vegetals, a diferència del que passa amb la benzina, procedent del petroli, que és un combustible no renovable i que s'esgotarà aviat. Recordem que els vegetals capten el CO_2 de l'atmosfera i l'utilitzen per realitzar la seva fotosíntesi. Per tant, la utilització dels bio-combustibles és doblement beneficiosa: d'una banda, s'obté dels vegetals i, en segon lloc, el cultiu dels vegetals per obtenir després bio-combustible disminueix la quantitat de CO_2 a l'atmosfera. Un exemple d'aquests bio-combustibles que ja s'utilitzen en alguns països és el bio-diesel, el qual s'obté a partir d'olis vegetals, utilitzats o verges. Així, el bio-diesel és una bona alternativa per reduir les emissions de CO_2 .

CARBON DIOXIDE RECYCLE WITH ETHANOL FUEL

Una altra opció que s'està estudiant és modificar els motors dels cotxes per tal de reduir la quantitat de CO_2 que generen, la qual cosa incrementaria el preu dels cotxes uns 3000 euros però disminuiria lleugerament l'emissió de gasos.

Per tant, existeixen alternatives per reduir les emissions dels vehicles i esperem que, al final, els governs i els fabricants siguin conscients d'aquesta realitat i posin, de la seva part, per reduir les emissions dels vehicles. Després, els usuaris també hem de ser conscients que podem disminuir les emissions si utilitzam menys el vehicle privat i més la bicicleta o el transport públic.

Myotragus

ESPECIAL CANVI CLIMÀTIC

Alumnes d'Energies Renovables i Medi Ambient (3r d'ESO) Coordina: Enrique Rodriguez

DARRER INFORME DEL GRUP INTERGOVERNAMENTAL D'EXPERTS SOBRE EL CANVI CLIMÀTIC (IPCC) PUBLICAT EN L'ABRIL DE 2007

En el passat nombre de la revista Myotragus varen aparèixer dos articles que ens explicaven les causes del canvi climàtic, l'efecte en l'ésser humà i algunes de les conseqüències que es poden produir a nivell del planeta. En aquest article es pretenen mostrar les preocupants informacions que s'han presentat en el darrer informe del pannel intergovernamental sobre el canvi climàtic (IPCC) i remarcar els impactes més clars que s'esperen durant aquest segle XXI.

L'IPCC és una organització que va ser creada per l'organització meteorològica mundial (OMM) i les Nacions Unides (ONU) el 1988. La funció de l'IPCC és ajudar a entendre als governs els riscos del canvi climàtic i quines són les principals opcions per disminuirne els efectes. Fins al moment, l'IPCC ha publicat 4 informes. El 1r informe va ser presentat el 1990, el 2n el 1995, el 3r el 2001 i el darrer ha estat presentat el mes d'abril de 2007. En cadascun d'aquests informes es presenten les darreres dades científiques que es tenen sobre el canvi climàtic i els impactes més probables que s'esperen a les properes dècades, amb l'objectiu que els diferents governs puguin posar mitjans per mitigar l'efecte d'aquests impactes en la societat.

Analitzem breument les preocupants dades presentades al darrer informe de l'IPCC:

Quin és el causant del canvi climàtic? Aquest darrer informe demostra que els canvis climàtics que s'han produït no es poden explicar per efectes naturals, de tal manera que sembla demostrat de forma altament probable (un 90%) que l'**ésser humà** es troba darrere de l'increment global de temperatura que s'ha produït des de mitjan del segle XIX.

Quins són els principals canvis que s'han confirmat científicament fins ara? Disminució clara dels glacials, de la coberta de neu i **canvis molt importants del permafrost (capa de gel permanent que hi ha al sòl en els països àrtics)**. Avançament de la primavera i retard a l'arribada de la tardor. **Això implica una fusió avançada de la neu, la floració temprana de les plantes, la nidificació avançada dels ocells, etc.** En els darrers 100 anys (1906-2005) la temperatura global del planeta s'ha incrementat **0,74°C**. El nivell del mar ha pujat 17 cm en el segle XX, **la qual cosa ha produït la pèrdua de quilòmetres de costa en molts de països.**

Quins seran els canvis en el futur immediat? La temperatura global del planeta s'incrementarà, durant aquest segle, entre 1,8°C i 4°C, es produirà també un encalement dels oceans. La pujada de les temperatures provocarà un increment de les zones afectades per sequeres i una reducció dels dipòsits d'aigua emmagatzemats en glacials i la neu de muntanyes. Per tant, hi haurà una disminució de la disponibilitat d'aigua dolça per a la població. Paradoxalment, una major temperatura dels oceans provocarà un increment del risc de precipitacions torrencials, especialment a la zona del mediterrani. La fusió del casquet polar i dels glacials conduirà a un increment del nivell del mar que podria superar els 59 cm en aquest segle, amb la conseqüent desaparició de quilòmetres de costa.

- Aquests canvis afectaran el turisme del Sud d'Europa, ja que els estius seran molts més càlids. També disminuiran les productivitats agrícoles de les collites. S'incrementarà la freqüència d'incendis forestals i la mortalitat causada per onades de calor. Disminuiran les nevades i les onades de fred amb les corresponents conseqüències a nivell de turisme d'esquí, especialment als països del Sud d'Europa. Espanya i la regió Mediterrània seran especialment vulnerables als efectes del canvi climàtic. La intensitat i la rapidesa del canvi climàtic és major de la que es pensava fa uns anys, la qual cosa n'empijora les possibles conseqüències.

En definitiva, aquest darrer informe és més pessimista que l'anterior i culpa en un 90% de probabilitats l'home d'aquest canvi. Els dirigents dels països hauran de prendre nota de l'informe i posar en marxa plans que permetin disminuir l'impacte dels canvis en els ciutadans. Sembla que evitar el canvi ja no és possible, però si ho es disminuirne l'impacte i les conseqüències.

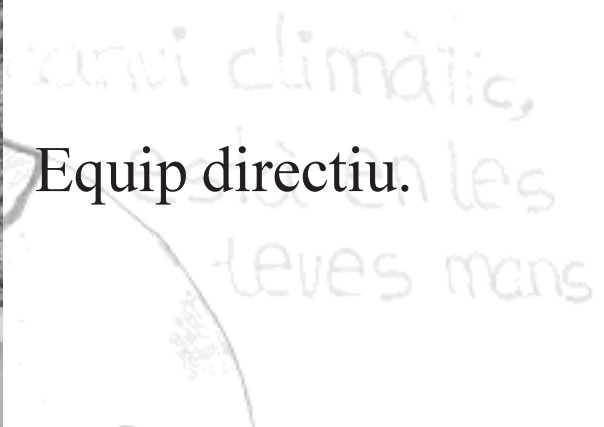

PROFESSORAT

Equip directiu.

Castellà.

Orientació.

Tecnologia.

...ni climàtic,
...ada on la

Física i química.

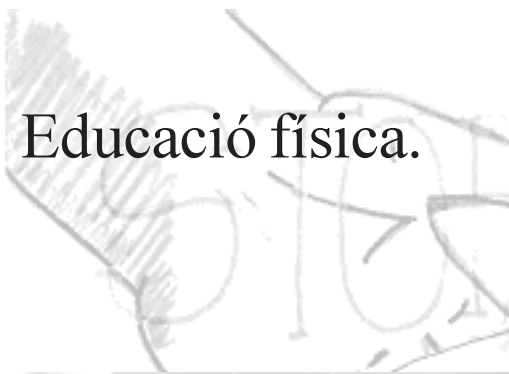
Ciències.

Plàstica.

Educació física.

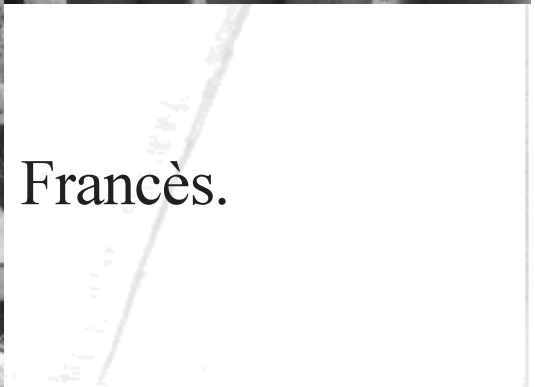
Llengües clàssiques.

Música.

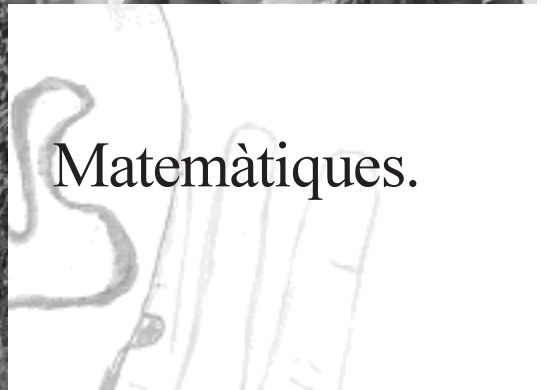
Francès.

Administratiu.

Matemàtiques.

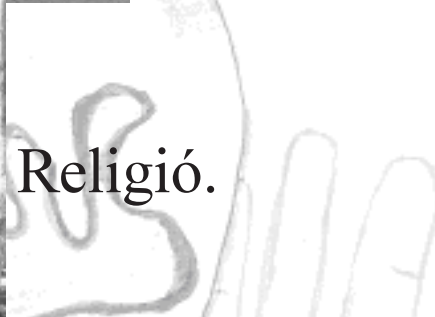
Hoteleria.

Ciències Socials.

Anglès.

Religió.

Català.

Filosofia.

P
E
R
S
O
N
A
L

N
O

D
O
C
E
N
T

Administratius

Neteja

Bar

Consergeria

La secció de Xavi Rushlau

Temporada sorprenent

Aquesta ha estat una de les pitjors temporades que he presenciat des que tinc consciència. Quina manera de començar una nova secció!, però és que el nivell futbolístic de la lliga espanyola, suposada la millor lliga del món, ha estat molt per davall de l'esperat, principalment per culpa dels grans equips que han naufragat: el Barça, el Madrid, el Vila-real, el " Depor", l'Atlètic... Tots aquests equips han empitjorat bastant, i han donat, així, oportunitats d'aconseguir coses a equips com el Sevilla, el Saragossa, el Getafe... fins i tot al "Recre"! Ha estat una temporada de grans sorpreses.

Excepte que hi hagi qualche canvi importantíssim (pràcticament impossible), la lliga espanyola ha perdut el títol de la millor lliga del món en benefici de la lliga anglesa, on ha pujat molt el nivell futbolístic gràcies a la presència de jugadors com Cristiano Ronaldo o Thierry Henry. Això sí, tot el que la lliga espanyola ha perdut a nivell futbolístic, ho ha guanyat en emoció.

Per cert, una cosa que em fa gràcia, darrerament s'han posat de moda dues coses, entre als porters: aturar penals i fer gols. Només era per fer la secció més llarga.

Les drogues (II)

"Després d' escriure els anteriors articles vaig saber l' opinió d' uns quants amics i companys: la majoria trobava que destacava massa l' aspecte negatiu d' aquestes substàncies, i això restava objectivitat als articles, fet important per a un text expositiu. Per això he decidit escriure aquest article. A tots els companys que em van inspirar (que mantindré en l' anonimat) va dedicat aquest article."

Malgrat tots els inconvenients, prendre drogues per primera vegada sol donar una sensació de benestar i plaer (energia, alegria); que és el que cerca la persona que les pren.

El problema comença quan, després de repetir la presa de drogues, el cos s'hi va adaptant i necessites cada vegada més droga per obtenir les mateixes sensacions.

I el problema es fa més gros quan el cos necessita la droga, no per sentir les sensacions d' abans, sinó per no sentir-se malament. Llavors es parla d'una **addicció**.

I què passa quan ets addicte i ho vols deixar? Doncs, que te sents fatal quan no prens la droga, que estas cansat, que no es fan les mateixes activitats ni segueixen les rutines. De tot això, se'n diu **síndrome d' abstinència**.

Clar que tot això ho sabeu tots vosaltres, o la majoria. Així i tot, segons unes estadístiques recents a Espanya, els joves comencen a prendre drogues als 14 anys.

Per què? Doncs perquè sempre que un jove surt, ho fa amb els seus amics i, normalment, un pren una droga per lluir-se davant dels companys. Però la part problemàtica és que tots els companys en prenen per no ser menys. I aquí, els altres ja no la prenen per pròpia elecció (per molt que es digui el contrari), perquè si algú la pren, aquest és un covard, un poruc... I és clar, a la majoria de joves els fa por quedar malament davant els altres. I aquí comença tot el que he dit abans.

Com solucionar això? Si no en vols, no en prenguis, no per molt que t'hi obliguin els teus "amics" (si una persona és amiga teva de veritat, mai no t'obligarà a fer res). I si en vols prendre, endavant, **tu en coneixes les conseqüències**.

Dia 23 d'abril, alumnes de batxiller anaren als estudis de ràdio de IB3, acompanyades de dos professors del centre. Cap al·lot es volgué animar.

Alumnes i professors varen ser entrevistats "en directe" (no cregueu mai que escoltau un programa en directe) sobre qüestions del nostre centre d'estudis. Es parlà de tot una mica i es tractaren temes com els problemes d'espai del nostre centre (manca d'espai a les aules, manca d'una sala d'actes, ...), la necessitat de reformar banys i vestuaris, etc.

Així com les coses positives que tenim, com per exemple el pati i les vistes.

Al principi les alumnes estaven una mica avergonyides (els professors no tant) perquè es pensaven que eren elles les que anaven a entrevistar a un locutor de ràdio, però per sort tot va anar molt bé i entrevistadors i entrevistats sortiren de la cabina de gravació molts contents.

Dzohara Mancebo

ENTREVISTA A MARTA DíEZ

Per Lluís Baeza

A l'institut tenim una professora un poc especial. A ella, no li agradarà que ho diguem perquè viu el bàsquet amb intensitat però d'una manera molt discreta; no vol cridar l'atenció, i no considera que el fet de jugar la faci mereixedora de cap entrevista o reconeixement especial. Tot i que no és habitual tenir una companya, una professora, que sigui semiprofessional d'un esport. Però, per sobre de tot això, Marta Díez és una persona amb coses interessants per dir. Vegem-ho.

Per què dius que no t'agraden les entrevistes? Perquè jugar a bàsquet no és res especial, no m'agraden les entrevistes ni a la tele ni per la ràdio. Les defuig tant com puc.

Des de quan jugues a bàsquet? Des dels deu anys, per tradició familiar perquè ma mare i mon pare hi jugaven, i perquè era l'esport de la meua escola.

On començares? A una escola amb club amb molta tradició "basquetbolera", l'Estonnac i a l'Hispano Francès

Ella no ho diu, però l'Hispano Francès era el club de bàsquet amb més solera de Barcelona, d'on sorgiren les jugadores més importants de tota una generació. Així, la Marta és catalana, de Barcelona. Se li nota tot d'una, perquè el seu català va molt aviat, les paraules volen, a velocitat de contraatac. Però, de moment anam bé, berenam i jo miro de fer que no sembli una entrevista.

Quines fites importants destacaries de la teva trajectòria esportiva? Vaig formar part de la selecció catalana a cadet i júnior, i he estat jugant semiprofessionalment durant uns anys.

I el pitjor? Les lesions de genoll, amb el trencament de la temuda triada (menisc, lligaments anterior i creuat del genoll). La rehabilitació va ser molt dura, i vaig veure plorar jugadors de dos metres, professionals del Barça inclosos.

Dius que has estat semiprofessional. On? Vaig marxar a jugar a Tenerife, a la *Universidad de la Laguna*, i després vaig venir a Mallorca, a l'Olis Sóller, on vaig jugar dos anys i mig.

I què tal l'experiència per Sóller? El primer any molt bé, el segon regular i el tercer fatal.

I per què ho deixares? Perquè em van fer fora, vaig tenir problemes amb l'entrenador. Una llàstima.

Aquí s'ha posat més seriosa. L'entrevista - berenar al bar de l'institut està resultant molt agradable. De fet ja no és una entrevista, sinó una conversa entre mossegades i patatilla. Per això riu sovint, com sempre en ella. Però fem via en sortir d'aquest tema, i faig una finta per sortir del pas.

Com veus el bàsquet a Sóller? Hi ha molta *afició*, i es respira un ambient de club saludable, de poble.

I enguany, on has jugat? A l'Ícaro Jovent, a Palma.

Com ha anat la temporada? Esportivament més o manco bé, personalment fantàstic. Hi ha hagut molt bon *rotllo*.

Seguiràs la pròxima temporada? Doncs, encara no ho sé. Ja ho veurem.

Fa una estona hem parlat, de passada, dels diners, i jo li he demanat si tenia representant com molts esportistes d'èlit. Ella no en té perquè troba que no li fa falta, però diu que és una pràctica habitual entre les seves companyes. Em mostro estranyat perquè pensava que la cosa no era tan seriosa, tan professional, però ella em diu que sovint és la manera d'assegurar-se un equip on jugar. Veig que, en aquesta categoria (per entendre'ns: la segona divisió del bàsquet femení espanyol), es treuen un petit sobresou.

Per cert, que encara no t'ho he demanat. De què jugues? Vaig començar de "2", el que abans deiem escorta, una posició un poc de *comodi*, però amb el temps he anat evolucionat a "1", el base de tota la vida.

I t'agrada jugar-hi? Tens més responsabilitat, dus el pes de l'equip.

Com valores la teva vida a Mallorca? Hi estic molt a gust, l'únic que no m'agrada és que per sortir de l'illa has d'estar molt pendent dels bitllets d'avió, i jo estic acostumada a agafar cotxe i a marxar, improvisant. Aquí no ho puc fer tant, he de ser més previsor. Això em talla un poc.

Aquesta contesta em recorda la vida d'estudiant a Barcelona, on coneixies catalans que tenien per costum agafat carretera, tren o bus, i muntar-se un viatge com si no res. -Quina enveja-, penso. Ja ho sabeu, si podeu, partiu.

Així, continuaràs entre nosaltres? Els propers anys no em queda més remei perquè vaig aprovar les oposicions a Mallorca. I, de moment, no puc concursar a fora. Al futur encara no m'ho he plantejat.

I amb el bàsquet, seguiràs? Per continuar m'ha de seguir motivant i m'ha de compensar de qualque manera. Perquè fer un esport és un compromís seriós, cosa que quan era més jove em costava molt fer entendre als amics quan quedaven per anar de festa, o per qualsevol cosa.

M'ha exposat un concepte de l'esport, del bàsquet en particular. Coincidim que s'està perdent un poc aquesta manera d'entendre'l. Per a ella és gairebé, sinó com una filosofia de vida, com una manera d'enfrontar-s'hi, d'encarar-la: si t'hi compromets, t'hi compromets a les

(Continua a l'altra pàgina)

(Ve de la pàgina anterior)

BÀSQUET DE L'AUTÈNTIC

totes. Ara, comenta'm, ja no és tan així, els més joves fan bàsquet d'un manera, diguem, més superficial. Ara l'atac de veritat:

Més jove? Però tu quants anys tens? Tu quants me'n poses?

Vint-i-sis o vint-i-set. Gràcies. Ara et convidaré a berenar. En tenc trenta-un, però això no ho posis.

Nooo, tranquil·la.

Un sap que, com a periodista, amb coses com aquesta, perd tota credibilitat. Però jo també tenc una visió del periodisme autèntica.

Canviarem de tema. I la feina a l'institut? He passat un curs molt a gust, la relació amb els companys amb els que m'ha tocat fer feina ha estat bona, i m'he sentit ben integrada.

Per què tu, de què fas? Sí, ja sé que sona fatal. Em refereixo a la teva especialitat, perquè tal vegada molts alumnes no et conequin. Som PT, Pedagoga Terapèutica, però perquè m'entenguin, som professora de suport. Pertany al Departament d'Orientació.

Què tal, bé no? A Orientació? Sí, bé. Som molts. Però bé.

No vull dir-li que en part em fa un poc d'enveja, perquè quan he anat qualche vegada pel Departament d'Orientació els he vist molt animats, berenars, bon rotllo, ... Ells que en tenen un , d'espai propi, en aquest institut *sense espais*.

Per acabar, no puc deixar de demanar-te quin és el teu jugador o jugadora preferit? Sens dubte *Magic Johnson*.

Per als que no hi estiguin molt posats, era el base dels Lakers dels anys vuitanta, pare del *show time* d'aleshores, que protagonitzà duels fantàstics amb els Celtics de Boston de Larry Bird. Era un tros de jugador, base de 2,04 d'altura, capaç de jugar a qualsevol posició, però nascut per fer millors els seus companys. Ara ens hem posat una mica nostàlgics, recordant jugadors que vosaltres probablement no sabeu qui eren. O sí, ves a saber.

I més actuals? José Manuel Calderón. Jo sempre em fixo més en els que juguen a la meva posició.

I de les dones? Núria Martínez.

Em pensava que em diries Marta Fernández o Amaya Valdemoro. Som molt bones, però jo valoro més un tipus de jugadora que reflecteixi una manera determinada d'entendre el bàsquet semblant a la meua. No només si són bones o bons tècnicament.

En definitiva, valora les jugadores autèntiques. Com ella. Si la veieu pels passadissos, o teniu la sort de suportar-la com a profe, recordau que teniu davant una esportista de les de veritat. I si teniu nassos, reptau-la a un 3 x 3. Jo m'hi apunt.

Un any més semblava al setembre que el curs no s'acabaria mai i, com si no res, ja en som a les acaballes. No ens posarem pesats amb el rotllo de passar comptes, reflexionar sobre com ha anat, i aquestes coses típiques del final de curs. Per això ja tenim els pares i qualque tutor insistent que no ha esgotat les piles (dubtam que en quedi cap, d'aquests).

Més aviat es tracta de fer-nos unes preguntes senzilles però que, tan de bo, facin pensar. I us promet que això de pensar no fa mal.

Encara continuam sense saber què és estudiar? I ho dic perquè, en principi, és el que venim a aprendre i a ensenyar, però a la majoria ens costa una miconeta explicar, en poques paraules, en què consisteix realment. Sí, ja sé que tenim els espavilats que diuen que això no s'explica, sinó que amb la pràctica es respon tot sol. Serà memoritzar? Una visió mutilada, pobra, del fenomen. "Adquirir coneixements". "Cógate", jo volia una resposta entenedora per als de primer d'ESO. Així que deixa't d'expressions a l'estil "d'integrar coneixements, aplicar l'esperit a aprendre una cosa, examinar atentament una cosa o fenomen per esbrinar el seu significat, preparar-se acuradament," etc.

Com el cercador de paraules de la tele, he acudit al meu filòsof de guàrdia, i m'ha dit que no cerqui "na Maria per sa cuina", que estudiar és fer bonda i creure el mestre. He estat a punt de llevar-li el càrrec perquè amb això no es pot entrar a una classe d'avui dia. Decisió final: ja ho aclarirem el curs vinent. Em sap greu pels de segon de batxiller: us n'anireu sense saber del tot bé que he vingut a fer aquí tots aquests anys.

Segona pregunta amb mala llet.

Qui cony es dedica a embrutar l'institut? Sí, ja sé que sempre estam amb les mateixes. Però molta gent no aturam de demanarnos-ho (atenció: un professor de català de guàrdia que aclareixi tants de pronoms febles, que no me'n -un altre pic- surto). Fem enquestes, castigam alumnes, penjam cartells, però la resposta sempre és la mateixa: jo no he estat, no hem estat nosaltres, no sé qui haurà estat, ... Ningú no embruta, però tot està fet una merda. El pròxim curs farem un concurs per veure si qualcú ens pot dir qui és o qui són. Enguany, de moment, continuam sense saber-ho.

La darrera.

Quan estam veritablement bé per fer feina dins classe? Vull dir: el dilluns estam cansats pel cap de setmana, situació que s'allarga fins el dimarts, això sense incloure-hi les darreres hores perquè, "boutade", són darreres hores. El dimecres, ni figa ni raïm, els caps de setmana són enfora, el vell i el nou. El dijous és perquè és etern i no s'acaba mai. El divendres, lògicament, estam cansats per tota una setmana d'estar cansats. Aleshores, algú que em digui com fer que les setmanes retin qualque dia, tot i que només sigui un. Ho dic per preparar-me, que jo també em cans.

He mentit. Encara en queda una.

Quan se supera la idea del pas del temps per als joves, segons la qual la Història només és el que va passar el darrer cap de setmana? Ho dic perquè així, en començar el proper curs, al setembre no semblarà que el final de curs és una cosa llunyana, que no compta el que es fa dia a dia perquè el final està tan enfora com Plutó. És cert que aquesta és, per deformació professional (un és d'Història), una mania, però tothom té les seves.

Com veieu, jo també he de menester unes bones vacances, com més aviat millor.

Al l'anterior secció QUI ÉS QUI? del Myotragus núm. 3 tenieu en Julio Valbuena, na Brídida Vaquer, en Toni Nigorra, en Miquel Àngel Pons, en Juan Morell, na Rosa Servera i en Juan Antonio Fernández. Els Trobareu?

I ara? Qui són elles?

Qui és qui?

Redacció revista.

Ara que s'acaba. Per Lluís Baeza

III FESTA DE LES MATEMÀTIQUES

En el mes novembre passat en Ricard Adrover, el nostre professor de Matemàtiques, ens va informar que en el 2007 se celebraria la III Festa de les Matemàtiques, que enguany es feia a Maó. Els meus amics i jo vàrem decidir apuntar-nos-hi ja que les Matemàtiques sempre ens han agradat.

Primer havíem de passar la fase de centres en la qual només es classificava un grup. Al començament no ens ho preniem amb gaire seriositat, però després ens adonàrem de la importància i el valor d'aquesta Festa. Per mala sort ens n'adoràrem massa tard. Al començament ens reuníem tres pics per setmana a casa d'un de nosaltres o a la biblioteca municipal. Com que no se'ns ocorrien idees, vàrem haver de fer moltes proves, que cada vegada ens desanimaven més. Fins que el nostre amic, en Xim Garcia, descobrí la solució del nostre problema. Aquesta feina ens ha unit més com a amics i ens ha donat moltes il·lusions.

Després passàrem la fase prèvia en la qual vàrem quedar segons de les Illes Balears i per tant ens vàrem classificar per a la fase final i anàrem a Menorca els dies 4 i 5 de maig amb en Ricard, professor del departament de Matemàtiques.

Una vegada a Maó el primer dia va ser viatjar pel matí i a la tarda anàrem a una recepció a l'ajuntament, després alguns professors de Menorca ens mostraren el recorregut que havíem de fer al dia següent. A continuació vàrem anar a veure un

espectacle de mate-màgia. Al dia següent varen començar les proves. N'hi havia quatre: tres a Maó (el convent del Carme, l'ajuntament i el museu) i la quarta a la Mola. A les tres primeres hi havia una prova en grup i una altra d'individual. A la Mola es va fer la quarta prova, que era en grups barrejats, i una vegada acabada dinàrem i després es va fer el lliurament de premis. Nosaltres estàvem bastant nerviosos, però tot va valer la pena perquè primer varen dir que en Xim Garcia era el tercer classificat, el segon va ser una altra d'un altre centre i el primer classificat va ser en Joan Bisbal. Per tant dels tres classificats dos eren del nostre grup. No sé què hauria passat si en Jaume arriba a estar bé (dos dies abans va tenir febre i el dia anterior mal d'orella). Bé, la qüestió és que ara estam classificats per a l'Olimpiada nacional que enguany es fa a Navarra.

Esperam continuar tenint sort com fins ara i que fem un bon paper.

Finalment voldríem agrair a la gent col·laboradora de la revista per deixar-nos escriure aquest text.

Jaume Marquès, Xim Garcia i Joan Bisbal.

Educació

Els alumnes sol·lerics finalistes.

Alumnes de l'institut a la III Festa de les Matemàtiques

B.A.

Tres alumnes de segon d'ESO de l'IES Guillem Colom han superat les proves prèvies a la III Festa de les Matemàtiques de forma satisfactòria. Els joves estudiants Xim Garcia Boix, Jaume Marquès Colom i Joan

Rabel Bisbal Mayol podran participar, d'aquesta forma, a la festa que tindrà lloc els propers dies 4 i 5 de maig a Maó. Hi participaran alumnes d'arreu de les Illes Balears, i es realitzaran diverses activitats molt lligades al tema protagonista de les jornades, les matemàtiques.

III JORNADES DE CULTURA CLÀSSICA

Departaments de Música, Plàstica, Llengües Clàssiques i Hoteleria.

ACTIVITATS PER PASAR L'ESTIU

A L'INSTITUT: ES RECICLA O NO ?

Tots sabem que l'estiu està molt bé. Que és molt divertit tenir tres mesos de vacances com si cada dia fos dissabte. Però també sabem que arriba un moment en què ja no saps què fer. Per a aquests moments crítics d'avoriment, jo tinc algunes propostes divertides o diferents perquè no us aixequieu cap dia amb ganes que comencin les classes:

- Pots anar a un concert dels que es faran aquest estiu, encara que no ho sembli, hi ha gent que no s'oblida de nosaltres i trobaràs propostes variades i ajustades al teu estil (et donaria noms, però no estan confirmats).
- Pots agafar la tovallola, la crema, les paletes... i anar a la platja! (Que no ho havies pensat?)
- També et puc recomanar un quants llibres... Si, llibres, què passa? Tan estrany sona? Bé, entre ells *"El ángel más tonto del mundo"* de Christopher Moore, *"El maleficio"* de Cliff McNish, *"Los archivos de Salem"* de Robin Cook, *"El susurro de las brujas"* d'Anna Dale... Tots molt interessants.
- Si el que t'agrada és l'aventura, ficar el cap dins l'aigua de les costes mallorquines està molt bé, però anar més avall és encara millor. Posa't unes bombones d'oxigen a l'esquena i capbussa't amb els peixets sollerics. *Octopus C/Canonge Oliver 13(Port de Sóller) tel. 971633133.*
- Per sort, el cine t'espera tot l'any. Posa't la teva roba més "in" i arrasa al Festival Park! (don per suposat que ja sabeu on és)
- Per als que duguin retardada "l'operació biquini", aquí us deixo el telèfon del *Gimnapolis: 971634151.*
- També pots anar d'excursió per les muntanyes, que cada dia veus però mai no mires (que són coses totalment diferents). Si hi vas sol o acompanyat ja ho deix a la teva imaginació, però sí que estaria bé que ho provessis perquè algunes són genials (les excursions, eh!)
- També pots aprofitar per anar al museu de Sóller, que està molt bé.
- Si el teu fort són les compres i ets la persona més "cool" de tota la barriada i no pots amb el teu "glamour", no farà falta que et recordi que les tendes també t'esperen i mai no és un mal moment per visitar-les.
- Fer una acampada a la platja també és una opció (comprova que a la platja que escullida hi és permès). Sopar i dormir vora la mar i mirar les estrelles és molt agradable, i fer-ho amb els amics és encara millor. Però no tractis la platja com els banys de d'institut, recull la porqueria abans d'anar-te'n.
- Ficar-se a la cuina pot ser molt divertit. Pots preparar un sorbet de llimona (amb gel picat, suc de llimona i sucre en pols), o el que et vengui al cap (l'única condició és que sigui comestible).

Però tot això sols serà possible, si no treus tantes carabasses com per fer suc per a tots. Perquè, si és així, ja et saludarem des de la platja o la muntanya, mentre tu estudies per intentar recuperar pel setembre tot el que no has fet durant el curs. Idò, això de gratar-se la panxa va per torns, que et pensaves?

P.D. Això suposant que no sigui jo la que estigui asseguda a la taula, sé és així, no val fer enveja!!!! Bon estiu!!!!

Aquest article va dedicat al reciclatge, i en especial el reciclatge a l'institut. Fa un parell de setmanes, la professora d'ètica, Cati Mas, ens va manar un treball de camp d'un dels problemes que afecten al món actualment. El meu grup va elegir treballar els problemes mediambientals que afecten al canvi climàtic, en concret el reciclatge de residus tant a Bunyola com a Sóller i molt especialment en el propi institut. La conclusió que arribarem és que la situació és desastrosa en tots els aspecte; manca d'educació cívica al respecte; els punts verds són pocs i en mal estat; recollida esporàdica. Quasi ningú recicla.

Respecte al reciclatge a l'Institut és molt greu ... NO ES RECICLA!. Basta fer un volt pel pati per veure com està el panorama, no hi ha recipients de recollida selectiva, tothom tira papers, llaunes i altres a les papereres (si hi ha sort) perquè al pati n'hi ha molt poques i les que hi ha estan en mal estat. Almenys, si no reciclem per favor que les papereres estiguin en bon estat. No obstant el que proposarem, a la nostra exposició, va ser que es posessin més recipients amb els colors verd, blau i groc per poder dur a terme una recollida més selectiva. No es tracta d'una despesa extra, sinó d'aprofitar alguns bidons que hi ha pel jardí i pintar-los d'aquests colors i així contribuir, modestament, a la conscienciació de tenir esment amb els nostres residus.

També hem observat les caixes de paper que hi ha dins cada aula, (hi ha algunes aules que ni tan sols hi són), la gent no es preocupa de tirar-hi el paper, i la majoria de les classes no davallen la caixa cada dilluns. Es podria mirar més per aquestes petites coses que arriben a ser grans coses.

Podria xerrar també de l'estat dels banys, tant els d'educació física com els de dins l'edifici, moltes vegades deixen les aixetes obertes o els dipòsits del WC vessen. A més, a les aules no es pensa a apagar els llums, i això gasta molta d'energia, etc. Però bé, aquest no és el nostre tema i no hi hem aprofundit, ja que el nostre avís és per el reciclatge i per les conseqüències que pot arribar a dur en cas de que no es posi en pràctica. Per favor nins i nines, professors i professores, etc., hauriem de mirar més el tema del reciclatge, començant principalment per nosaltres mateixes. Des d'aquí voldriem fer una crida al director per veure si ens fa cas i posa més papereres per la recollida selectiva al pati pel curs que ve.

El que perseguim amb aquest treball es contribuir a la millora del medi ambient i així veure si amb la nostra ajuda, que com ja hem dit és molt petita, podem retardar el canvi climàtic, que com ja han dit en l'última reunió sobre el canvi climàtic "**encara hi som a temps**".

Gràcies per la vostra cooperació.

Maria Martínez

Margalida Font

ENTREVISTA A ENRIC GAIÀ MIRÓ

(professor tècnic de cuina i pastisseria).....Per Elías Herrera i Tomeu Canals

- 1) **El teu nom complet i una petita presentació** Enric Gaià Miró. “Enric Potter”, perquè diuen que faig màgia amb els alumnes. Quan vénen són d’una manera i quan se’n van són d’una altra
- 2) **Com començares a la cuina?** Amb la padrina
- 3) **Ens interessa que repassis amb nosaltres la teva vida a la cuina.** Als 16 anys, a l’escola, i després, a la cadena hotelera RIU
- 4) **Quin és el millor record que guardes de la teva vida a la cuina?** Bon ambient entre els companys, i així vaig conèixer a la meua dona
- 5) **Per què vares deixar la teva carrera com a cuiner i vares entrar en el món de l’educació?** Em varen dir que seria un bon professor; la vida fa moltes voltes. Per ser un professor has de saber ensenyar, saber transmetre els coneixements i que l’alumne quan acabi, digui : “he après a aprendre”.
- 6) **Què opines dels cursos de cuina del nostre institut?** Jo vaig venir a Sóller per aprendre i sé com estava el departament de cuina quan vaig arribar fa 5 anys i sé com està ara, sempre hi ha coses per millorar
- 7) **Quina de les dues professions et sembla més dura?** En una fas feina amb menjar i en l’altra amb persones. Al llarg de la vida canviem, estadísticament, 5 cops de professió i 10 d’empresa, l’home sempre té la necessitat d’experimentar coses noves i jo no sóc una excepció, i si no, ja m’ho diràs d’aquí 10 anys
- 8) **Ara fes-nos gaudir amb algunes de les teves famoses frases.** És més fàcil veure el que fem malament que el que fem bé. Hem de mirar de ser més positius, però sense una crítica no es millora. La gent que es pensa que sempre hoh a fet bé viu dins un núvol, no toca de peus a terra. Tenc costum d’usar la paraula : QUINA MERAVELLA! Perquè a tots ens agrada que ens elogiïn quan fem les coses bé, a mi, també m’agrada.
- 9) **I per acabar, quin és el motiu de que enguany ens abandonis?** De moment, encara sóc aquí. Quan fas feina per a l’administració hi ha coses que no es poden triar; hi ha professors que estan en la mateixa situació i els alumnes no ho saben. Un alumne no pot escollir quin professor tindrà, ni un professor pot elegir els alumnes. En aquesta vida hi ha coses que passen i no les pots triar. El millor d’aquest centre són els alumnes; encara pots gaudir fent classes.
- 10) **Tu ens has ensenyat que la cuina és molt sexual. Però de quina forma influeix la sexualitat en el món culinari?** Tant la cuina com el sexe s’han de fer amb molta sensibilitat.
- 11) **Ara toca mullar-se, has practicat mai sexe dins una cuina?** No (riu) vosaltres donau explicacions d’on feis l’amor?.

“SÓC UNA PERSONA HUMIL I DISCRETA, NO ASPIR A TENIR MEDALLA D’OR. ELS MEUS OBJECTIUS SÓN MÉS DISCRETS”

La cuina Francesesa.

Encara que actualment Espanya es troba al cap davant de l'univers gastronòmic (és el país que situa més restaurants –Bulli, Arzak i Mugariz- entre els deu primers de la llista dels millors restaurants del món elaborada anualment per la prestigiosa revista *Restaurant*); no es pot negar que la referència per excel·lència del món culinari ha estat, és i seguirà sent la cuina francesa. Aquest fet no és en absolut estrany ja que els orígens del que avui entenem com a gastronomia es troben íntimament lligats a la història del país veí.

I és que des de l'antiga Gàlia els habitants d'aquestes regions ja cultivaven l'art de la bona taula. Però fou molts anys després, durant el regnat de Lluís XIV, quan la cuina començà a tenir una gran rellevància gràcies a la dedicació que l'aristocràcia ofería als plaers terrenals, deixant per la història les cerimònies a les que convertien els banquets celebrats als palaus. Daten d'aquesta època les receptes com les pitreres Villeroy en honor al mariscal de Villeroy, o la salsa maonesa introduïda a França després de la conquesta de l'illa de Menorca a la segona meitat del segle XVIII. També el descobriment del vi escumós *champagne*, així com el primer llibre de cuina francesa, escrit per Vincent de la Chapelle i titulat *La cuina moderna*, en el que es mostra per primer cop la famosa salsa beixamel.

Gaudien de la cuina, les classes socials més privilegiades, però la realitat del poble francès era molt diferent, ja que literalment es morien de fam. Així que el 1789 el poble de París es revoltà contra la monarquia absolutista assaltant la fortalesa de la Bastilla, i donat pas a la Revolució Francesa.

Podria parèixer que aquest fet històric hauria d'haver perjudicat l'evolució de la cuina francesa ja que va acabar amb els seus precursors fins aleshores. Res més allunyat de la realitat, ja que fou aquesta revolució la que va desencadenar el que, en la meua opinió, és el quilòmetre zero de la gastronomia actual. La Revolució Francesa va tallar els caps dels seus reis, però no la dels seus cuiners. Aquests es veren al carrer i sense treball, així que per guanyar-se la vida obriren els primers restaurants de la història.

Cal destacar d'aquesta època figures com Antonin Câreme, gran cuiner i arquitecte que lluità per la dignitat de la seva professió. Ell va renovar la cuina francesa i millorà els útils de cuina. D'origen molt humil, va ser considerat *el cuiner dels reis i el rei dels cuiners*.

També Auguste Escoffier, del que es deia que era l'emperador dels cuiners, i que va rebre la legió d'honor francesa. Escoffier va renovar els mètodes de treball culinaris, qüestionà nombroses receptes tradicionals i en creà moltes de noves. També dugué a terme una gran tasca de divulgador gastronòmic amb la publicació de molts llibres sobre cuina, utilitzats encara avui com a referència.

Els precursor de la crítica gastronòmica, Grimod de la Reynère, considerat el primer gastrònom contemporani, periodista de professió,

i personatge excèntric com ell tot sol, va ser un dels amfitrions més famosos de la història. I Brillat-Savarin, polític i advocat francès, fou l'autor de la important *Fisiologia del gust*, on pretenia convertir l'art de la cuina en una ciència, el seu amor per la cuina fou considerat una perversió de la sensualitat. Durant les dècades que seguiren a aquests esdeveniments, els francesos donaren una gran impuls a la indústria hotelera, millorant encara més l'alta cuina (la utilització dels millors productes possibles en la recerca dels millors resultats possibles), i convertint la mantega en un dels símbols de la seva gastronomia.

I així arribam als anys setanta i amb ells a l'inici d'una nova revolució, aquest pic culinària i menys sagnant. Estic parlant de la *nouvelle cuisine*, terme emprat pels crítics gastronòmics Henri Gault i Christian Milleau, i que fa referència al moviment culinari iniciat per Ferdinand Point i André Pic, i pels seus deixebles: els germans Troisgros, i Paul Bocuse. Aquesta nova forma d'entendre la cuina ha revolucionat per sempre molts conceptes de la cuina clàssica, i és sens dubte el moviment més influent en la cuina actual. Aquest nou moviment culinari es caracteritza per espremer al màxim la imaginació dels cuiners, per canviar l'estètica de les presentacions i sobre tot per mostrar una gran preocupació per la dietètica. Avui dia tenim el debat de si aquest moviment s'ha abandonat o si continua latent a les cuines del món. Personalment crec que ni una cosa ni l'altre, sinó que simplement ha anat evolucionant en el que avui entenem com a cuina d'autor.

Però aquests factors no són els únics que fan que la cuina d'aquest país sigui tan important. Cal destacar també l'excel·lència i varietat de les seves cuines regionals, molt diferenciades entre les trenta-tres regions que componen el país. I sobretot la desmesurada passió que senten els francesos vers la seva cultura gastronòmica. També podem parlar dels seus productes alimentaris, com els seus vins i formatges, els quals estan considerats els de major qualitat a nivell mundial.

Tomeu Canals

LA ROTINA DE L'ESTUDIANT
BASTANT EN FETS REALS
D.M.

VIDA DE PRESQUIS

QUIN ROLLO...
SEMPRE IGUAL...

¿PUC ANAR A NES BANY?

UN PETIT DESCANS

VINE AL COSTAT FOSC DE LA FORÇA...

¡MERDA!
IES DIRECTOR!

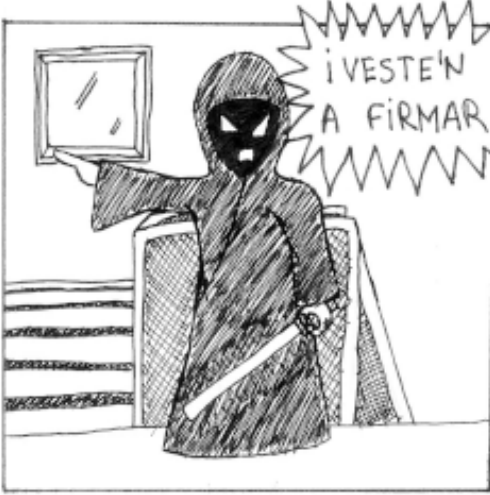
VEIG QUE TU TAMBÉ TENS UN SABLE LÁSER

¡AIXÒ ES UN CÒMIC!
¡AQUI PASSA LO QUE A S'AUTOR LI DÒNA LA GANA!

DESPRÉS D'UNES HORES DE COMBAT...

ES MÉS FORT DEL QUE HEM PENSAVA.
HAURE D'UTILITZAR LA MEVA ARMA SECRETA...

¡VESTE'N A FIRMAR!

MERDA...

THE END

- *-Jaimito llega a casa y su madre le pregunta:
-¿Qué tal, Jaimito?. ¿Que has aprendido hoy en el colegio?
-No mucho, tengo que volver mañana.
- *-¿Cuál es el colmo de un carnicero? Pues que su mujer esté tan gorda como una vaca, que su hija haga chuletas en los exámenes, que su hijo sea un chorizo y que su perro sea un perro salchicha.
- *-¿Qué tal en el cole, Jaimito?
-He hecho una redaccion que ha conmovido al profe.
-¿Ah, si?
-Sí, me ha dicho que daba pena.
- *-Dos amigos andan por la acera, hablando entre sí. Oye, ¿sabes que? me gustan todas las mujeres menos la mía.
A lo que el otro responde: Tienes razón, a mí también me gustan todas las mujeres menos la tuya.
- *-¿Qué le dijo un jaguar a otro jaguar? Jaguar you?.
- *-No puedes tenerlo todo..., ¿donde lo meterías ?
- *-¿Qué le dice un árbol a otro? ¡¡Qué pas, tronco!!
- *-¿Que le dijo una tortilla al tenedor?.
No me pinches que tengo más huevos que tú.
- *-Mamá, mamá, ¿cuál es la definición de amnesia ?
- ¿Qué me has preguntado ?
- *-¿Hijo, te frío un huevo? ¿Mamá. te pincho una teta?

- *-Sé bueno con tus hijos. Ellos elegirán tu residencia.
- *- Hay tres tipos de personas: los que saben contar y los que no.
- *-Morir es como dormir, pero sin levantarse a hacer pis.
- *- Voy a escribir algo profundo... Subsuelo.
- *-Me pregunto: ¿Qué haría yo sin mí?
- *-Ahorro debería escribirse sin h, para economizar una letra.
- *-¿Cuál es el animal que después de muerto da muchas vueltas? El pollo asado.
- *-El médico general es el que sabe que su paciente morirá. El médico especialista es el que sabe de qué.
- *-El eco siempre dice la última palabra.
- *- Los mosquitos mueren entre aplausos.
- *-Disfruta del día hasta que un imbécil te lo arruine.
- *- Hoy hace un buen día. Seguro que viene alguno y lo fastidia.
- *-Seamos realistas. Busquemos lo imposible.

UNA VERITAT INCÒMODA UN DOCUMENTAL OSCARITZAT:

Títol Original: "An Inconvenient Truth"
Director: Davis Guggenheim.
Producció: Laurie David, Lawrence Bender y Scott Z. Burns.
Música: Michael Brook.
Any: 2006.
País: USA.
Durada: 100 minuts.
Presentada per: Al-Gore

ARGUMENT:

L'ex-vicepresident nord-americà comenta els devastadors efectes del canvi climàtic i fa referència al preocupant escalfament global del planeta provocat per les emissions de CO₂ d'origen humà.

Al-Gore descriu de forma clara i amena les conseqüències del canvi climàtic i els impactes que els gasos d'efecte hivernacle provocaran si no s'en redueixen les emissions en un període de temps molt curt. Mostra els efectes negatius del canvi climàtic amb dibuixos i gràfics que permeten entendre'n millor les conseqüències.

Combina les explicacions de caire científic amb els aspectes polítics i econòmics del problema. Comenta, també, aspectes de la seva infància i de la seva vida, i tracta de relacionar aquests fets amb l'actual problemàtica del canvi climàtic. Tot això ho fa ajudat per una interessant banda sonora.

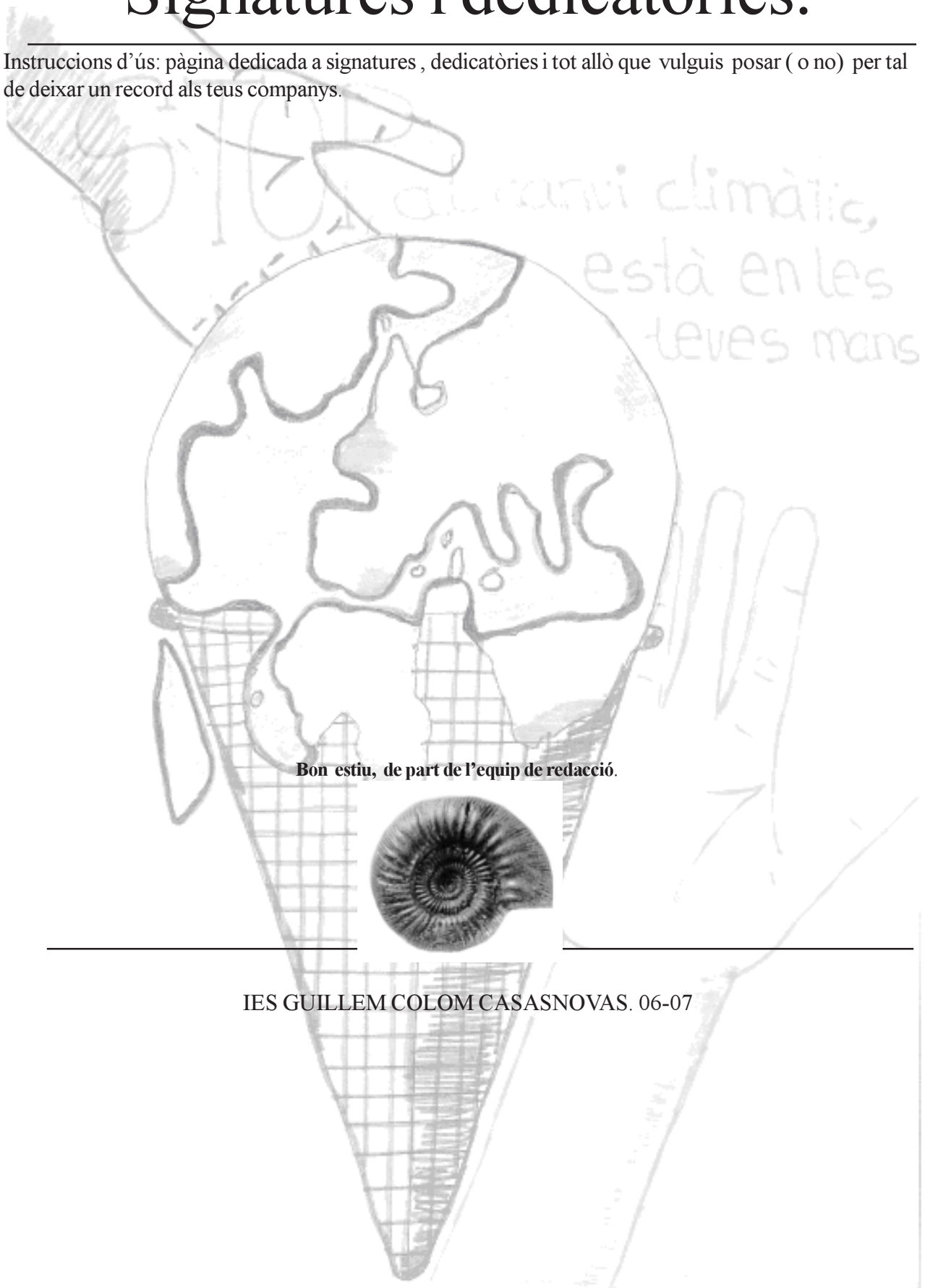
Finalment, en acabar el documental, apareixen imatges dels països als quals ha anat a fer conferències.

Molt interessants són també les frases que mostren a l'espectador al final del documental, ja que ens plantegen molts d'aspectes del futur del nostre planeta.

Per acabar, no mes dir que l'excel·lent qualitat d'aquest documental i de la seva banda sonora es veu avalada pel fet que ha rebut el 2007 un Oscar com a millor documental, i a un altre Oscar a la millor cançó.

Signatures i dedicatòries.

Instruccions d'ús: pàgina dedicada a signatures, dedicatòries i tot allò que vulguis posar (o no) per tal de deixar un record als teus companys.

Bon estiu, de part de l'equip de redacció.

IES GUILLEM COLOM CASASNOVAS. 06-07